



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 284/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју у ревизијском поступку заступа пуномоћник Јово Ђекић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Државно веће тужилаца, Прво основно јавно тужилаштво, Београд, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 9606/16 од 14.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 9606/16 од 14.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 9606/16 од 14.11.2018. године.

Образложење

Допунском пресудом Првог основног суда у Београду П 4597/15 од 17.03.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи поред износа досуђеног ставом другим изреке пресуде истог суда од 01.12.2015. године на досуђени износ од 33.000,00 динара исплати законску затезну камату почев од 01.03.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати преосталу разлику од 15.750,00 динара, као и захтев за доношење допунске пресуде, а везано за трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, констатовано је да је тужба повучена за износ главног дуга од 15.750,00 динара. Ставом четвртим изреке, исправљена је пресуда тог суда П 4597/15 од 01.12.2015. године, у уводу и ставу другом изреке пресуде тако што код назива тужене Република Србија треба да стоје речи „Државно веће тужилаца“.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 9606/16 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 4597/15 од 01.12.2015. године у ставу трећем изреке и предмет у том делу враћен

првостепеном суду на поновни поступак. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена допунска пресуда Првог основног суда у Београду П 4597/15 од 17.03.2016. године, у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражено да се обавезе тужена да јој исплати преосталу разлику од 15.750,00 динара, а у преосталом делу става другог изреке укинута је наведена првостепена пресуда. Ставом трећим изреке, укинута је решење Првог основног суда у Београду П 4597/15 од 10.05.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажног решења, (става другог изреке у делу којим је потврђена првостепена допунска пресуда) донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној, јер је побијеном одлуком о захтеву тужиле за исплату трошкова одбране окривљеног по службеној дужности, одлучено применом материјалног права које не одступа од примене права у одлукама Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правој ствари. Наиме, адвокату који је ангажован за одбрану окривљеног по службеној дужности, припада награда за предузете радње сагласно Тарифном броју 1. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и члану 1. Правилника о висини награде за рад адвоката по службеној дужности („Сл. гласник РС“, број 23/14). С обзиром на изложено не постоји потреба за уједначавањем судске праксе па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 19.01.2015. године, а вредност предмета спора побијеног дела износи 15.750,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на исплату новчаног потраживања, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић